

WE HOUDEN VAN GEWOONTEN. WE DOEN DINGEN OP EEN BEPAALDE MANIER. OP ONZE MANIER. ZEKER ALS WE AL WAT OUDER ZIJN. MET VERTROUWDE VORMEN OF TRADITIE IS NIETS MIS. HET GEEFT HERKENNING, GEBORGENHEID EN STABILITEIT AAN HET LEVEN. VORMEN ONTSTAAN VAAK UIT HELE PLAUSIBELE OVERLEGGINGEN. HET LIGT VOOR DE HAND HET ZUS OF ZO TE DOEN. OOK OP KERKELIJK VLAK KUNNEN WE DAT HERKENNEN. DE BIJBEL GEEFT ONS VOORAL PRINCIPES DOOR (AANBIDDEN, ONDERWIJZEN, BIDDEN, EVANGELISEREN...) MAAR VERTELT ONS WEINIG OVER HOE WE DEZE KUNNEN UITLEVEN. DE REDEN DAARVOOR IS DAT PRINCIPES VOOR ALLE CULTUREN GELDIG ZIJN TERWIJL DE DAARBIJ TE ZOEKEN UITVOERINGSVORMEN EN STRUCTUREN PER CULTUUR SOMS STERK ZULLEN VERSCHILLEN.

ZIJN WE NOG *vitaaal?*

• door Fredric Walraven

Vormen en tradities kunnen zo belangrijk worden dat ze het leven verstikken. Een plantje dat eerst in een potje blijft om het te beschermen moet later wanneer het groeit bevrijd worden van het eerste potje. Dan moet er een grotere pot omheen, of misschien helemaal geen pot meer, het gaat zo in de grond. Wanneer de vorm belangrijker wordt dan het leven dan gaat het mis. Dit gevaar heet institutionalisering. We worden van levend organisme tot instituut, met vele voorschriften hoe het allemaal moet en steeds minder vrijheid. Dat is dodelijk voor het leven! Daar moeten we voor waken. Vormen zijn altijd dienstknechten van het leven, nooit andersom.

Durven we het leven op de eerste plaats te zetten, boven de vormen en traditie? Wanneer de Geest gaat waaien worden vormen en vaste structuren veel minder belangrijk. Dan komt er vernieuwing en verfrissing. Dan worden, om dat nieuwe leven te kanaliseren, weer nieuwe vormen en structuren gevonden die beter passen. De nieuwe wijn moet in nieuwe zakken. En daarmee zijn we eigenlijk weer bij het begin. Want ook die nieuwe vormen vervallen met de tijd tot traditie, kunnen het leven weer als een harnas weer gaan verstikken.

Loslaten

Zo wordt een gemeente uitgedaagd om steeds weer nieuwe vormen te zoeken voor het nieuwe leven dat zich aandient. Gaan we die zoektocht aan? Om het nieuwe te omhelzen moeten we ook bereid zijn iets van het oude los te laten. Dat zal zeker geen eenvoudig proces zijn want aan de bekende vormen en traditie kleeft grote gevoelswaarde. Daar tegenover staat dat niet al het oude overboord gegooid hoeft te worden. Evenwicht is belangrijk. Een discipel van het koninkrijk haalt uit zijn schatkist oude *en* nieuwe dingen (Mat 13:52). Een goede vraag die kan helpen bij die zoektocht is: "Is het levens-bevorderend?" De Heer verweet de Farizeeën en Schriftgeleerden dat ze de tradities van mensen vasthielden *ten koste van* het gebod van God. (Mar 7:8) Wanneer dat het geval is loopt het leven eruit weg.

Regen

Een gemeente die het leven voor ogen heeft staat open voor nieuwe wegen. We kunnen het vergelijken met een stroompje dat ieder regenseizoen weer opnieuw zijn weg door het landschap zoekt. Jakobus spreekt over regen waarbij we kun-

nen denken aan het werk van de Geest (Jak 5:7). Wanneer dat regenstroompje uitgroeit tot een rivier kunnen we van een opwekking spreken. "*Zend uw rivier, laat uw heil heel de aarde vervullen*". Bij iedere opwekking worden er weer nieuwe vormen geboren om het leven te kanaliseren. Er worden nieuwe bruggen gebouwd die daarbij van nut zijn.

Mitch

In 1998 richtte de orkaan Mitch in Centraal Amerika een grote verwoesting aan. Duizenden mensen stierven, meerder duizenden raakten gewond en hele dorpen verdwenen van de aardbodem. Naast al het verlies van mensenlevens werden ook veel bruggen in de regio beschadigd of vernietigd. In de stad Choluteca in Zuid Honduras viel in een paar dagen zo ontzettend veel regen dat het hele gebied overstroomde. De toegangswegen tot een 60 jaar oude brug bij de stad werden ook weggevaagd maar de brug zelf bleef in takt. Toch maakte de brug na de orkaan een trieste indruk want door de hevige regenval had de rivier haar oorspronkelijke bedding verlaten, waardoor de brug volkomen overbodig geworden was! Aan de brug zelf mankeerde zo goed als niets, maar het doel waarvoor deze gebouwd was ontbrak. Als toeristisch pronkstuk nog leuk, maar verder zonder praktisch nut. De rivier ging gewoon verder en liet de brug links liggen.

Pootje baden

In Ezechiël 47 lezen we ook over een rivier. Geen rivier die verwoesting brengt maar één die leven brengt. "Overall waar de beek komt, zal alles leven" (Ezech. 47:9). Het leven is niet te stoppen. Het gaat door. Bevinden wij ons daar waar de rivier stroomt of staan we sinds de orkaan - wat dat ook was - verlaten in niemandsland? De uitdaging ligt niet daarin allereerst nieuwe vormen te bedenken. De uitdaging is te kijken waar de rivier wel stroomt. Wat is God aan het doen in onze tijd? Zien we daar als gemeente in ons midden iets van? Zitten we met de voeten in het water of staan we er ver vandaan?

Ook vandaag is de rivier niet opgehouden met stromen. Er stroomt nog volop water. Maar misschien zijn wij niet meer daar waar de rivier stroomt. Wanneer we tot die pijnlijke conclusie komen, dan moeten we dus op zoek! Op zoek naar het leven. Johannes schrijft: In Hem was leven (1:4). Jezus zelf is het leven. Hem willen we zoeken, Hem willen we ontdekken, grijpen, vasthouden, leren kennen en doorgeven. Paulus

jaagde ernaar (Fil 3:12-14). Niets kon hem ervan weerhouden. Die zoektocht wordt beloond met leven - eeuwig leven. (Joh 17:3).

Een vitale gemeente is georiënteerd op het leven. Daar mag en kan veel. Er is ruimte voor de Geest van God. Er is leven! Laten we het werk van de Geest niet verstikken door ons vast te klampen aan bruggen waar het water niet meer stroomt.

Hij liet me een rivier zien met water dat leven geeft. De rivier was helder als kristal en ontsprong aan de troon van God en van het Lam. (Op. 22:3)

De Choluteca brug na de orkaan

Dezelfde brug voor de orkaan